Recensent: H.J. Lammers

Ineke Schmidt: 'Dagboek van een ander leven' Uitgeverij Boekscout, Soest 2011. ISBN 978-94-6009-809-9 Zie ook: www.boekscout.nl (Longziekten/ED/1)

Soort boek / ziekte / stijl: In deze autobiografie in dagboekvorm van 236 pagina's beschrijft Ineke Schmidt haar ervaringen, emoties en belevenissen in het leven met longfibrose, bindweefselvorming in de longen waardoor de mogelijkheid tot zuurstofopname vermindert.

Over de schrijfster: Ineke Schmidt geboren in Den Haag (1944). Uit het dagboek valt op te maken dat zij is gepensioneerd als lerares basisschool. Woonachtig in Berkel en Rodenrijs, gehuwd, kinderen en kleinkinderen.

Boekbespreking: De periode 9 december 2008 tot 19 december 2008 wordt in het boek per dag beschreven. Dan is Ineke Schmidt opgenomen in het Sint Franciscus Ziekenhuis in Rotterdam voor een operatie waarbij stukjes van de aangedane longen zullen worden weggenomen.
De voorgeschiedenis wordt uitgebreid beschreven.
In 2003 had zij last van benauwdheid. De huisarts vermoedt hartproblemen maar Ineke denkt sterk aan longproblemen. Toch wordt ze naar een cardioloog verwezen. Aanvankelijk krijgt ze leefregels, oefeningen en medicijnen, maar in 2006 volgt hartkatheterisatie en worden lekkende hartkleppen geconstateerd, waarvoor medicatie wordt voorgeschreven. Ze blijft echter last houden van de voortdurend benauwdheid en wordt in 2008 uiteindelijk toch naar longarts verwezen. Na uitgebreid (beschreven) onderzoek luidt de diagnose: longfibrose (de twijfel knaagt stilletjes of eerder ingrijpen niet ???).
Ineke Schmidt beschrijft uitvoerig hoe het verblijf en de verzorging op de meerpersoonskamer was. Ook op het vele intensieve bezoek dat zij krijgt van man, kinderen, kleinkinderen, bekenden en de vele kaarten en kindertekeningen die zij ontvangt, gaat zij uitgebreid in. (enkele foto's verluchten het boek).

Vanaf 19 december 2008 tot 9 november 2009 (het totale verslag telt 335 dagen) wordt een dagelijks verslag gedaan van een intens familie- en intensief sociaal leven met en ondanks de vele en moeilijke beperkingen als gevolg van de ziekte. Deze blijkt uiteindelijk milder te zijn dan werd verwacht (USP/EAA variant), maar is wel ongeneeslijk. De longcapaciteit beweegt zich redelijk constant rond de 30%. De prognose blijft echter onzeker.

We lezen gedetailleerd over het dagelijkse leven van Ineke Schmidt: het frequente bezoek van en aan elders wonende kinderen en kleinkinderen, intensief optrekken met deze kleinkinderen, meeleven met buurtbewoners, bij elkaar binnenlopen, ondersteunen van buren en bekenden bij hun (ziekte)problemen, de vele weekends er op uit met familie en kennissen in vakantiehuisje of hotel, er op uit trekken met de caravan, met eigen auto alleen of met vriendinnen shoppen in Rotterdam en elders, de hobby: het schilderen, veelal van beelden van verre reizen die zij met haar man gemaakt heeft en waarvan herinneringen worden opgeschreven.
Ook perikelen rondom de zorg om en het verdriet bij het verlies van de kat en rond de komst van diens opvolger worden uitvoerig beschreven.

Wat viel op: Het boek is dicht op de ervaring geschreven en bevat vele beschrijvingen van de ziekte en gevolgen daarvan op het leven van de schrijfster.
Diepgaand worden de vele en ingrijpende gevolgen beschreven:
- het aantal medicijnen (o.a. prednison), waarvan verschillende met bijwerkingen, waarvoor contra-medicatie noodzakelijk is, welke op de juiste tijdstippen dienen te worden ingenomen,
-de veelvuldige periodieke controles en tests bij huisarts, locale longpoli en ziekenhuis in Rotterdam,
-het constant aangesloten moeten zijn op zuurstofvoorziening middels een slangetje; samen met haar man is langdurig geëxperimenteerd met verschillende mogelijk heden om een comfortabel draagbare zuurstofvoorziening te vinden,
-het zoeken naar mogelijkheden om toch, ondanks de beperkingen, in beweging te blijven, om te kunnen genieten van de natuur waarvoor, na veel onderzoek, de oplossing werd gevonden in het aanschaffen van een elektrische fiets.
-En, natuurlijk, het af en toe verdrietig zijn om het verlies van krachten vergeleken met vroeger en de onzekere toekomst.
-Een periode van erge zweverigheid bij het staan en lopen en een steeds erger wordende pijn aan het linkerbeen als gevolg van een hernia. Beide narigheden resulterend in nog meer medicijnen.

Citaat: pag.33: 'Ik wil vooral doorgaan met het leven dat ik nu samen met Jan, de kinderen, de kleinkinderen en alle anderen heb. Onze avonden samen, de uitstapjes, onze vrienden, dit mag echt niet ophouden want ik vind het fijn om met dit leven hopelijk zo nog lang door te gaan. Ik hoop, dat het nog lang mag duren en moet toegeven, dat ik al een mooi leven heb gehad. Ik ga mijn energie steken in mooie dingen, die we samen nog mogen beleven.'

Extra/ Recensie: Het citaat is tekenend: een moedige, wilskrachtige vrouw, die zich in materiële zin ruim doch met zware lichamelijke beperking kan bewegen. Zij is het middelpunt van een bloeiend gezins- en familieleven, een graag bezochte vriendin en buurvrouw. Bouwend aan en dus levend in een omgeving die zich als een warme mantel om haar heen voegt. Een omgeving waarin zij al haar beschikbare energie steekt en waarbinnen zij liefde, aandacht en steun schenkt en deze ook volop terug ontvangt.

Zie ook:
http://www.longfibrose.nl/downloads/nieuwsbrief/meer%20nieuws.pdf
Dagboek van een ander leven 16 februari 2010:
'In dagboek van een ander leven beschrijft Ineke Schmidt haar ervaringen, emoties en belevenissen vanaf het moment dat bij haar in 2008 longfibrose wordt vastgesteld. Een autobiografische boek vol informatie, liefde, mooi'